

Presència de mossèn Cinto

Duaita Prats inicia un ambiciós projecte escultòric en tres municipis gironins per reivindicar l'actualitat del poeta

És una al·legoria de l'imaginari poètic verdaguerià amb Banyoles, Campdevànol i Arbúcies i està obert a altres localitats

L'artista garrotxina amb l'escultura que aviat s'instal·larà a l'espai públic de la ciutat de Banyoles, en una zona propera a l'estany, la ubicació de la qual l'Ajuntament encara no ha fet pública D.P.

Jacint Verdaguer (Folgueroles, 1845-Vallvidrera, 1902), mossèn Cinto, és una de les figures més rellevants i influents en els àmbits de la cultura i de la societat catalanes de l'últim segle i mig. I, com passa sovint, la rellevància d'aquest tipus d'icones culturals queda difuminada amb el pas dels anys i de les modes en els camps de la creació literària i de les idees en general.

Conscient d'aquesta realitat, ara, l'artista garrotxina Duaita Prats ha posat en marxa un ambiciós projecte escultòric per reivindicar la centralitat i l'actualitat d'aquesta figura de la Renaixença, que ha batejat amb els tres aspectes clau que vertebraven tota l'obra de l'intel·lectual català: llengua, natura i pàtria. Prats ha fet un minuciós estudi previ de l'obra completa de mossèn Cinto i compta amb la col·laboració de la Fundació Verdaguer. La mateixa Prats concreta el seu objectiu: "Aquest projecte pretén celebrar la nostra parla i la nostra terra a l'espai públic de diferents indrets de la geografia catalana, deixant de banda sigles i fronteres polítiques. I això es fa amb escultures inspirades en l'obra del gran poeta de la Renaixença i figura cabdal de la literatura catalana, fent palesa la seva relació amb cada entorn."

Així, l'artista olotina ha trobat en l'obra de Verdaguer molts

referents relacionats amb municipis de les comarques gironines. Com que ha plantejat la seva proposta com a un projecte obert, però, no tanca les portes a ampliar el seu projecte arreu dels Països catalans. "Mossèn Cinto va ser un excursionista inquiet i va sovintejar les escapades per recórrer el món, amb un delit especial per les contrades pirinenques, amb les quals va crear nombrosos vincles que va traslladar als seus escrits", indica.

Cal no oblidar, per posar un exemple, que la trama de la seva principal obra, el poema èpic Canigó, clau en la seva iconografia, es desenvolupa a banda i banda dels Pirineus. Aquest poema és, doncs, molt rellevant en el projecte de Duaita Prats, però, també i segons per quins municipis, ho són Pàtria i Aires del Montseny, entre d'altres. "Totes elles ofereixen referències a centenars de noms de lloc i llegendes, només a Canigó prop de tres-centes. L'obra de Verdaguer és extensa, descriptiva i emblemàtica pel que fa a la divulgació de la nostra cultura a banda i banda del Pirineu, un bé que té en el català el seu far; a ell, com a la natura tan present a les seves obres, ens cal protegir-les i fer-les créixer", sentència. Així, doncs, té projectades escultures al·lusives als aspectes que relacionen cada municipi amb l'obra verdagueriana. Ha començat el seu projecte a Banyoles, Campdevànol i Arbúcies.

A la capital del Pla de l'Estany, inaugura en el marc de les properes Festes d'Agost l'escultura que commemora el cent cinquantè aniversari de l'estada de mossèn Cinto a la ciutat. El poeta hi va estar una setmana, de camí cap al santuari del Mont, on va fer una estada per qüestions de salut i on va escriure Canigó. Duaita Prats explica que ho ha documentat, sobretot amb la Carta a mos amics de Banyoles, en la qual, ell mateix diu que hi va fer preparatius del seu poema. En aquest cas, l'escultura està relacionada amb les aloges o goges, les mítiques dones d'aigua que són clau en el poema verdaguerià. I s'hi fa referència al cant VI de Canigó: "Tota la nit he filat vora l'estany de Banyoles, al cantar del rossinyol, al refilar de les goges." D'aquí, el títol de l'escultura, La xicota del drac.

Campdevàrol tindrà al seu espai públic una altra de les escultures i, molt probablement, s'inaugurarà el proper mes de setembre. Serà una al·legoria als rius Freser, que passa per la població, i Ter, amb l'aiguabarreig al municipi veí de Ripoll. En aquest cas, el referent és el poema Lo Ter i lo Freser del poema Pàtria, l'altra de les grans obres verdaguerianes, en el qual qualifica els dos rius de bessons, fent referència a la serralada on neixen: "Lo Ter i lo Freser una aspra serra tingueren per bressol, bessons que vegé nàixer de la terra, la llum del mateix sol."

I, el tercer és Arbúcies, pel referent vital del poeta –va néixer a Folgueroles– i la influència que l'entorn de les Guilleries i el Montseny va tenir en el seu imaginari poètic. Un bon exemple és la història de l'hereu de la masia de Can Blanc i la dona d'aigua que recull al seu poema Abraçant la creu del Montseny.

XarxaL'artista garrotxina explica que si va sumant complicitats es crearà un mapa al·legòric, que dibuixi un recorregut per la geografia verdagueriana. "Sembla agosarat, però, és realista perquè, econòmicament, és factible donat que la potència del relat es concentra en obres de mida mitjana, les quals ofereixo a ajuntaments i entitats amb el finançament cobert, a vegades completament ja d'entrada, altres en gran part gràcies a comptar amb un mecenatge propi", concreta. I conclou: "Materialitzar aquesta idea, per la qual ja he començat a tenir les respostes positives de Banyoles, Campdevàrol i Arbúcies, és una bella declaració conjunta de la pàtria lingüística, cultural i paisatgística que ens uneix, amb el català com a bé comú per sobre de qualsevol altre interès o frontera, i valorant el nostre vincle amb la natura i les tradicions que ens són pròpies. Amb gestos com aquest, doncs, se situa al pas dels vianants un element ben vistós que afavoreixi parlar de terra i d'imaginari col·lectiu, celebrant el català, el nostre meravellós entorn, l'art, l'espiritualitat... Conceptes que, col·locats en un escenari adequat, tenen més presents en el nostre dia a dia i fixen per a les generacions posteriors."

Duaita Prats, doncs, ha posat les tres primeres pedres d'un projecte incipient, però, que pot dotar el territori d'un rellevant element de promoció cultural i de la llengua catalana.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 21-07-2024, Pàgina 18

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2440723-presencia-de-mossen-cinto.html>